

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ i „ROLNIK“

„Drwęca“ wychodzi 3 razy tygodn. we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpłata wynosi dla abonentów miesięcznie z doręczeniem 1,50 zł.
Kwartalnie wynosi z doręczeniem 4,50 zł.
Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-łamowej 15 gr,
na stronie 3-łamowej 50 gr, na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (tłusto) 30 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100% więcej.

Numer telefonu: Nowemiasto 8.

Drak i wydawnictwo „Drwęca“ Sp. z a. p. w Nowemiście.

Adres telegr.: „Drwęca“ Nowemiasto-Pomorze.

Rok XI

Nowemiasto-Pomorze, Wtorek, dnia 20 października 1931

Nr. 122

Jak przewidział Dmowski, a jak przewidział marsz. Piłsudski kryzys gospodarczy?

W dobie obecnej, gdy świat w całej pełni i grozie przeżywa swój kryzys gospodarczy, gdy bieda wzrasta z dniem każdym, a łamie się ustrój walutowy najpotężniejszych państw świata, dziś warto sobie uprzytomnić, jak zapatrywali się na tę przyszłość, która dziś już stała się rzeczywistością, dwaj mężowie w Polsce, z których jednym, t. j. Romanem Dmowskim, jako swym przywódcą szczyli się obóz narodowy, a drugim, t. j. marszałkiem Piłsudskim, sanacja.

Jak Roman Dmowski zapatrywał się na przyszłość gospodarczą w świecie i Polsce?

Pięć lat temu, w dziełku p. t.: „Anglia powojenna i jej polityka“ pisał Dmowski dosłownie:

„Wojna światowa pociągnęła za sobą kryzys gospodarczy w Europie, wyrażający się w rozmaitych krajach w mniejszej lub większej liczbie bezrobotnych. Cyfra ta na ogół nie zmniejsza się, przeciwnie, okazuje tendencję do wzrastania.

Główna masa bezrobotnych przypada na Niemcy i Anglię. Fakt, że zwycięska Anglia wykazuje wysoką cyfrę bezrobotnych (około półtora miliona — w r. 1926, obecnie około trzech milionów, przyp. red.), świadczy, że po tej wojnie przyszły ciężkie czasy dla przemysłu europejskiego w ogóle.

Stawia to przed krajami europejskimi olbrzymie zadanie gospodarcze i społeczne. Jest ono doniosłe i ciężkie przede wszystkim dla Anglii, która w swym rozwoju industrialistycznym poszła dalej, niż jakiegokolwiek dotychczas państwo, w której ten rozwój zabił rolnictwo i uczynił ją krajem najbogatszym, ale najmniej samowystarczalnym. Gdy dla innych krajów upadek przemysłu niósłby za sobą mniejsze lub większe ich zubożenie, dla Anglii byłby on równoznaczny z ruiną, z katastrofą gospodarczą i społeczną, jakiej jeszcze historia świata nie widziała.

Nie należy przewidywać takiej katastrofy, któraby się zrzętała na całej Europie bardzo ciężko odbiła. Nie mniej przeto już dziś trzeba uznać za fakty, że wytwórczość Anglii przestaje wzrastać równoległe z przyrostem ludności i że jej bilans handlowy stopniowo się pogarsza.

Przeludnienie w Anglii wytwarza problemat, którego rozwiązania nie widać. Jeżeli zaś się go nie znajdzie, to następstwa przeludnienia, społeczne i polityczne, przedstawiają wielkie niebezpieczeństwo dla państwa i dla jego dotychczasowego ustroju“.

W dziele p. t.: „Świat powojenny i Polska“ pisze Dmowski, — „Proces (rozszypywanie się po wojnie organizacje gospodarczej świata przyp. red.) zmienia gruntownie położenie gospodarcze wszystkich krajów świata. Sprawa on, że najpewniejsza przyszłość zarysowuje się przed krajami, mającymi największe warunki samowystarczalności, niesie więc rychłą katastrofę państwową, żyjącym w wielkiej mierze z eksportu przemysłowego. Najpierwszą i największą jego ofiarą musi być Anglia, po niej zaś muszą pójść Niemcy. Zbliżają się do katastrofy i Stany Zjednoczone.

Więc nie chwilowy kryzys, jeno bezpowrotne przeobrażenie stosunków gospodarczych świata... Gdyby w Anglii stwierdzono tę prawdę dość wcześnie, polityka brytyjska byłaby niewądnie uniknęła samobójczego kierunku, który jej po zakończeniu wojny nadano...

Jeżeli dla Anglii stopniowe cofanie się z rynków obcych, a ograniczanie się do wewnętrznych oznacza stopniowe zmniejszanie się wytwórczości i zubożenie narodu, to dla nas, gdybysmy umieli to zrobić, opanowany przez nas przemysł rynku wewnętrznego oznaczałby znakomity jego rozwój, a tem samem pomnożenie konsumentów dla produkcji naszego rolnictwa i niezależenie go od coraz słabszych rynków zagranicznych. Dodać trzeba, że pod względem ilości surowców, potrzebnych dla własnego przemysłu, nie należymy do krajów upośledzonych.

Trzeba mieć politykę gospodarczą, któraby nie była jedynie niezdarną łataniną z dnia na dzień, ale któraby miała przed sobą wyraźny cel i plan, na szereg lat nakreślony, do swego celu konsekwentnie zmierzająca i choć pozwoliłoby urzeczywistniała. W dobie zawieruchy gospodarczej, jaka dziś szaleje na świecie, statek bez steru musi się rozbić“.

Podobnie jak Anglii, tak i Niemcom Dmowski przepowiedział ciężkie przejścia, wstrząsy gospodarcze i powolny upadek.

To, co Roman Dmowski, przywódca obozu narodowego, powiedział kilka lat temu wstecz, sprawdza się dzisiaj co do joty. Poglądy tego polskiego męża stanu mają naprawdę charakter fascynującej przepowiedni — istnego proroctwa.

A teraz przypatrzmy się temu, jak zapatrywał się jeszcze niedawno temu na przyszłość gospodarczą w Polsce marsz. Piłsudski?

Już od przeszło trzech lat coraz wyraźniej, jaskrawiej i dotkliwiej poczęły się zarysowywać i uwydatniać kryzys gospodarczy w Polsce. W Sejmie naszym

przedewszystkiem obóz narodowy wobec tego usilnie domagał się znacznego zmniejszenia wydatków państwowych, twierdząc, że nasze państwo 3 miliardowego budżetu we wydatkach żadną miarą znieść nie będzie w stanie, że pod tym ciężarem musi się załamać. W odpowiedzi na to marsz. Piłsudski zbił te wywody w licznych wywiadach, zwłaszcza w okresie przedwyborczym i obstawał przy 3 miliardowym budżecie, licząc na pomyślną sytuację gospodarczą w kraju. Otóż we wywiadzie z 18 października r. 1930 tak wyraził swój pogląd:

— „Ja, pomimo względnie ciężkiego stanu, chciałbym iść z budżetem o niezmienionej globalnej sumie w porównaniu z tegorocznym (czyli o sumie 3 miliardów), natomiast mój doradca finansowy nalega uporczywie, ażebym zgodził się na obniżenie budżetu...

Muszę być przygotowany przy określeniu sumy globalnej na dwie ewentualności: jedną, która wyraża moją dotychczasową opinię, że możemy nie cofać się od sumy globalnej obecnego budżetu...

Uprzedziłem też p. ministrów, że... przy ostatecznej rozmowie odbędą się targi z p. Matuszewskim; że ja będę szedł in plus (do góry), a on in minus (nadół) — i wtedy dopiero podzielię globalną sumę pomiędzy ministerstwa.“

Marsz. Józef Piłsudski, upierając się przy 3-miliardowym budżecie, przepowiedział zarazem, że oba budżety (za rok 1930 i 1931) będą „bez deficytu“. Powtarzał to kilkakrotnie.

W wywiadzie z dnia 27 września 1930 r. zapewniał uroczyście:

— „Powiem Panu odrazu, że rok budżetowy niechybnie zamkniemy bez deficytu...“

Republika hiszpańska zerwała z kościołem kat.

Ma zamiar zamknąć klasztory i wypędzić z kraju wszystkie zakony. — Wzburzenie w kołach katolickich.

Madryt. Zgromadzenie narodowe uchwaliło wczoraj trzeci artykuł konstytucji. Brzmienie tego artykułu jest następujące: „W Hiszpanji niema żadnej oficjalnej religji państwowej“.

Punkt ten przeszedł 267 głosami przeciwko 41.

Uchwalenie tego paragrafu pociągnie za sobą zerwanie z Watykanem. Dzienniki madryckie wypuściły dodatki nadzwyczajne. W związkach katolickich daje się odczuwać wielkie wzburzenie. Spodziewane są manifestacje w dniu dzisiejszym.

Madryt. Zerwanie rządu hiszpańskiego z Kościołem katolickim i zapowiedź wypędzenia zakonów oraz konfiskaty dóbr kościelnych i klasztornych wywołały w całym kraju wrazenie oszałamiające. Zamiast prowincjonalnych nadchodzą wiadomości o nowych aktach gwałtu, napadach na kościoły, klasztory, lokale związków katolickich i redakcje dzienników.

Skrzypni republikanie jeszcze nie są zadowoleni z uchwalonych represyj wobec duchowieństwa katolickiego. Dzisiejsza prasa republikańska domaga się wypędzenia nie tylko jezuitów, lecz wszystkich zakonów z granic Hiszpanji. Żąda pozatem poddania duchowieństwa katolickiego ścisłej rejestracji, zakazu nosze-

nia szat duchownych na wzór Meksyku i zastosowania surowych kar za nauczanie religji. W tym samym duchu przemawiają pisma socjalistyczne.

B. premier ministrów Zamorra oświadczył w wywiadzie dziennikarskim, iż, jakkolwiek jest potomkiem maranów, jednakże należy do wierzących katolików i jako taki nie mógł dać sankcji ostatnim uchwałom parlamentu. Prezydent Zamorra przewiduje, że szła nienawiści minie po pewnym czasie i stosunki ułożą się w sposób znośny. Konfiskata dóbr klasztornych i kościelnych nie może być przeprowadzona szybko, lecz będzie ciągnęła się długie lata. Należy mieć nadzieję, iż te klasztory, które ciężką pracą zarabiały na swe istnienie, będą oszczędzone.

Madryt. Nowy gabinet hiszpański ma skład następujący: premier i minister wojny — Azara, ministerstwo spraw zagranicznych — Lerroux, sprawy wewnętrzne — Quiroga, marynarka — Girald, finanse — Prieto, oświata — Dacurugo, roboty publiczne — Pebornox, praca — Caballero, komunikacja — Carios, przemysł i handel — de Oliver i sprawiedliwość — de los Rios.

Bezwzględne uznanie traktatu wersalskiego warunkiem pomocy francuskiej dla Ameryki.

Paryż. Donoszą, że premier Laval gotów jest udzielić Ameryce pomocy, ale tylko pod warunkiem, że Stany Zjednoczone ze swej strony zobowiążą się do poparcia swym autorytetem wszelkich postanowień traktatu wersalskiego.

Jedynie w ten sposób należy rozumieć ewentualną dyskusję na temat polskiego Pomorza, której sens usiłowała w swoim czasie całkowicie wypaczyć propaganda niemiecka zagranicą.

Dzisiaj premier Laval udaje się w podróż do Ameryki.

Paryż, 16. 10. Dzisiaj premier Laval odjechał z Paryża, udając się do Waszyngtonu. Premier nie pojechał t. zw. pociągiem transatlantyckim, lecz wyruszył wcześniej, gdyż rada miejska Havru urządziła na jego cześć przyjęcie, w którym pragnie wziąć udział, zanim wsiądzie na statek „Lille de France“. Powrót premiera Laval do Paryża nastąpi około dnia 8 listopada rb.

Gabinet Brüninga otrzymał votum zaufania.

Berlin, 16. 10. W decydującym głosowaniu w piątek wnioski nieufności przeciw rządowi Rzeszy zostały odrzucone 294 głosami przeciw 270 głosom, przy trzech wstrzymujących się od głosowania.

Ucieczka kapitałów z Niemiec trwa nadal.

Wyszło na jaw, iż w ostatnim czasie do banków holenderskich napływają bardzo znaczne kapitały z Niemiec.

Znów podwyżka stopy w N. Jorku o 1 procent. Nowy Jork. Nowojorski „Federal Reserve Bank“ podwyższył stopę dyskontową z 2,5 na 3,5 proc.

26 banków amerykańskich zbankrutowało w jednym dniu.

Londyn. We czwartek zbankrutowało w Stanach Zjednoczonych 26 banków, mianowicie 12 w Południowej Karolinie, 4 w New Jersey, 2 w Missouri, 3 w Pensylwanji, 2 w Zachodniej Wirginji i 3 w Ohio.

Rekord zdobył omiasto Youngstown w stanie Ohio, gdzie zbankrutowały wszystkie banki, których kapitał i rezerwy wynosiły przeszło 35 milionów dolarów.

